

[Jens Chr. Christensen.]

ministers ord om, at hvis landbrugets stilling forværres, kunne regeringen og folketinget tage landbrugslovgivningen op til revision igen.

For at sige det mildt er landbrugets økonomiske stilling uhyre kritisk for øjeblikket. De sidste ugers udvikling på baconmarkedet forværrer stillingen mærkbart. Landbrugets økonomiske stilling i indeværende år er ringere end i foregående, og det er der i hvert fald ikke taget hensyn til i den nyligt gennemførte lovgivning, vel snarere tværtimod.

Det er ganske interessant at lægge mærke til, hvordan vore nabolande behandler deres landbrugserhverv. Interessant er det også at se de producentpriser, landbruget i nabolandene opnår. Jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte tal, der er offentliggjort af det særlige ekspertudvalg inden for den europæiske komité for den internationale organisation af landbrugsproducenter.

Ved en sammenligning mellem tallene for 1962 og 1961 viser salgsprisniveauet en nedgang for Danmark på 6 pct., for Holland på 4 pct. og Finland på 1 pct., medens alle andre lande kunne fremvise en stigning på 1-5 pct. Samtidig med, at det største prisfald faldt i Danmark, har Danmark de næsthøjeste lønstigninger, nemlig 12-13 pct. Kun Vesttyskland lå højere; dér var stigningen 14-15 pct. Til gengæld var det i Vesttyskland, man havde den højeste stigning i salgspriserne, nemlig de nævnte 5 pct. Holland havde kun en lønstigning på 5-6 pct., men som nævnt har de et prisfald på 4 pct. i forhold til Danmarks på 6 pct. Hvad angår producentpriserne for 1962 for mælk, svin, oksekød og æg, ligger i samtlige europæiske lande priserne 50-100 pct. over producentpriserne i Danmark; dog skal det føjes til, at Irland kun ligger 10 pct. over Danmark. I lønninger ligger dansk landbrug på højde med England, Norge og Holland; kun Sverige ligger over, og alle øvrige europæiske lande ligger langt under. Dertil kommer så, at Sverige for få dage siden forhøjede sit tilskud til landbruget med 535 mill. kr. for 1 år, og at England også for kort tid siden forhøjede sit landbrugstilskud med noget over 800 millioner. For at

tegne billedet fuldstændigt skal også nævnes, at selv om vi i Danmark i det sidste par år har afskaffet en hel del af landbrugets ejendomsskatter, er der endnu et par hundrede millioner tilbage, som dansk landbrug må bære, og som andre landes borgere i samme erhverv er fritaget for.

Jeg har her forsøgt at pege på en del af de forhold, der på kort sigt kan ændres, hvis der blandt et flertal af folketingets medlemmer er vilje dertil. Jeg vil tro, at det står tingets medlemmer klart, at den tilskudslovgivning, vi har gennemført over for landbruget, kun kan være rimelig i en overgangstid, og her vil naturligvis udviklingen i Europas markedsplaner spille en afgørende rolle. Forhåbentlig vil denne ventetid kun blive af forholdsvis kort varighed, men enten den bliver kort eller lang, tror jeg ikke, vi kommer uden om, at det øvrige samfund må træde hjælpende til og træde hjælpende til i større udstrækning, end den gældende lovgivning hjemler mulighed for, ikke alene for landbrugets skyld, men også af hensyn til hele vor fælles husholdning.

Lad mig så endelig til slut pege på, at det er venstres ønske, at det udvalg, der gerne skulle blive resultatet af denne debat, også må beskæftige sig med en mere langsigtet politik for landbrugserhvervet, og jeg er meget glad for, at den højtærede landbrugsminister er af samme opfattelse. Jeg vil gerne her pege på de drøftelser, vi gennem det sidste par år har haft angående landbrugserhvervets struktur. Jeg ved vel, at vi har en landbokommission siddende, der netop beskæftiger sig med dette spørgsmål, men jeg tror det vil være rigtigt, at det udvalg, der skal beskæftige sig med landbrugets erhvervsøkonomiske forhold, også tager dette spørgsmål med i sine overvejelser. Det er jo sider af samme sag. Vi kan dårligt diskutere den ene ting uden at tage den anden med.

Det er venstres håb, at det skal lykkes regering og folketing at finde frem til en lovgivning, der på længere sigt kan frigøre landbruget for de støtteforanstaltninger, som de senere års udvikling har nødvendiggjort, og derfor anbefaler jeg det høje tings medlemmer at gå ind for, at der nu nedsættes et arbejdsudvalg, der fordomsfrit vil tage fat på disse drøftelser og